

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਚੌਥੀ

ਨਿਮਰੋਦ, ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ

Jeff Pippenger

2023-12-19

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ। ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਮਲੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਲੀਨ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10-13.

ਬਾਈਬਲ ਦਾ “ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦਾ ਨਿਯਮ,” ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਆਰੰਭ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ-ਮੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਮੋਹਰ-ਮੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ”; ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਮਾਂ “ਨੇੜੇ ਹੈ,” ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, “ਨੇੜੇ ਹੈ।”

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਵੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਭੇਜ ਕੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:1-3.

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ “the time is at hand,” ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਅਤੇ Midnight Cry ਦੀ latter rain ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ (Seven Thunders) ਦੇ “hidden history” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ “the eighth being of the seven” ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਨਹਿਰਾ ਧਾਗਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੀਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੁਣ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ (Leviticus twenty-six) ਦੇ “precious” “seven times” ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ, ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ “secret” ਵੀ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਤੱਤ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਨ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਇੱਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ, ਇਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਰੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 723 BC ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ 1798 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਰੇਖਾ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ), ਫਿਰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵੀ। ਇਕੱਠਿਆਂ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਜਵੀਂ ਰੇਖਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੇਖਾ 1798 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਦੇ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਛੇਵੀਂ ਰੇਖਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ ਦਸ, ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦਾ ਆਰੰਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਹੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਦੇ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ, ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਹੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀ ਦਾ ਅੰਤ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, 1863 ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, 1989 ਸੀ। 1863 ਤੋਂ 1989 ਤੱਕ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਅਰਥਾਤ ਦਸਵੰਧ, ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "ਜੰਗਲ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਵੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

"ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਬਿਨਾ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਕਿਸੇ ਅਜੇਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਝੁੰਡ, ਜੋ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮਪਸੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਲੀ-ਭਾਂਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਨਹੇਦਿਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ।

“ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਓ, ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਚੀਖੋ, ਅਤੇ ਰੋਵੋ; ਉਹ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”

“ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੈਨੂੰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਕਰਕੇ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਚਰਜਮਈ ਕੰਮ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਚੰਭਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ-ਪੁਲਟਾ ਕਰਨਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਆਖੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੜਿਆ ਆਖੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

“ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਮ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਧਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਲੁਕਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਗਿਰੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਹੀ ਰਚਦਾ ਹੈ। ਵੈਰੀ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਪ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ ‘ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਠਹਿਰੋ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ; ਪੁਕਾਰੋ ਅਤੇ ਚੀਖੋ; ਉਹ ਮੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੱਖੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਢਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਮੱਤਤਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੀਕ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਧਰਮ-ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਟੇਢੇ ਮਾਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ, ਉਹ ਝੂਲਦੇ ਹੋਏ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰਾਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਉਹ ਚਤੁਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਫ਼ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਤਮਵਾਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ,—ਅਰਥਾਤ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ

ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ,—ਤਦੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਐਸੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਝ-ਬੁਝ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹੋਣ।”

“ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਕਰਕੇ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇਕ ਅਚਰਜ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਝਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਗਢੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਗਢਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਹੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀਤ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੁਤਰੂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭ੍ਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਤੁਰ ਝੂਠੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ, ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਰੱਖਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਅਸਰਗੀਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

“ਆਤਮਿਕ ਮੱਤੇਪਣ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਡਰਮਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਕਪਟ, ਅਤੇ ਅਨਿਆਇਪੂਰਨ ਵਰਤਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਗੁ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਰਗੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

“ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਚਤੁਰ ਯੁਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਝੂਠ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਰਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਗੇ, ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੈਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।” Battle Creek Letters, 123–125.

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 14 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 1, 2 ਅਤੇ 3, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 14 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਬਾਬਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਉੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਆਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਦਿਵਿਆ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੰਡਾਜਕਾ ਆਈ: ‘ਹੇ ਰਾਜਾ,... ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਰਾਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ

ਹੈ।' Daniel 4:31।" Prophets and Kings, 533.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਕੇ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਿਆਂ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਕਾਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਘਟੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੀ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਵਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਜੋ ਜੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ।" Testimonies to Ministers, 436.